

Zdzisław Kaszewski

Strobin, gm. Konopnica, woj. sieradzkie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 17, 96-97

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

chowanej czaszki młodego osobnika, kilkanaście przepalonych ziaren zbóż i roślin dziko rosnących, fragmenty pancerza żółwia błotnego i liczne skorupy różnych gatunków ślimaków. Na szczególne wyróżnienia nasługuje jednak znajdujące się w pobliżu kręgu kultowego fragmenty naczyńia zdobionego wyraźnie wykształconą listewką karbowaną biegnącą dookoła u nasady brzuśca tuż ponad załamem. Na podstawie analogii zarówno w przypadku formy naczyńia, jak i technologii jego wykonania przyjął możemy, iż są to pozostałości naczyńia trackiego datowanego na przełom HaC/HaD. Analogiczne formy naczyńia znamy zarówno z terenów Bułgarii, jak i środkowej Rumunii.

W północnym sektorze osiedla bezpośrednio pod warstwą związanymi z osadnictwem lużyckim odkryto warstwę osadniczą związaną z fazą zasiedlenia wyspy w neolicie. W trakcie eksploracji tej warstwy odkryto kilka jam owalnych o średnicy od 0,40 do 0,50 m, w wypełnisku których znajdowały się ułamki naczyń neolitycznych kultury amfor kulistych lub pucharów lekkołatających.
Sektor nr II /wschodnia partia osiedla/:

Celem prac prowadzonych w tej partii obiektu było uchwycenie ewentualnych relikwów wału obronnego, którego domniemany zasięg wyznaczono w oparciu o szczegółową analizę planu hipsometrycznego osiedla. W tym celu wykonane przekopy przez domniemane konstrukcje obronne, obejmującej swoim zasięgiem sam wał i bezpośrednio przylegające po wewnętrznej i zewnętrznej stronie partii osiedla. I tak w wykopie usytuowanym na m. j. odkryto fragmenty dobrze zachowanej podłogi glinianej domostwa, na poziomie której znajdował się piec kopułowy oraz palenisko otwarte ułożone z niewielkich rozmiarów kamieni. Na poziomie najniższej fazy domostwa odkryto kilka wyraźnie znaczących się skupisk ceramiki, w tym dwa znaczących rozmiarów naczynia zasobowe zawierające znaczne ilości przepalonych szczątków zbóż. We wschodniej części wykopu w bezpośrednim sąsiedztwie domniemanych umocnień obronnych odkryto fragmenty najprawdopodobniej ulicy okrężnej. Ostateczna interpretacja odkrytych elementów konstrukcyjnych będzie możliwa dopiero po stwierdzeniu - czy w tym rejonie osiedla znajdowały się umocnienia obronne. Pewnych przesłanek na rzecz istnienia w tym rejonie wału obronnego dostarczyły wyniki uzyskane w wykopie usytuowanym poza zasięgiem domniemanych umocnień obronnych. Na głębokości około 3 m od stropu dardi odkryto dwa stosunkowo dobrze zachowane słupy stanowiące pozostałości palisady względnie falochronu. W profilu śoiany zachodniej wykopu uchwyciono pewne ślady, które możemy interpretować jako fragmenty umocnień obronnych. Na temat konstrukcji wału obronnego w Sobiejuchach będziemy mogli wypowiedzieć się dopiero po przebadaniu odcinka wału właściwego. Już obecnie stwierdzić możemy, iż wał osiedla w Sobiejuchach wzniesiony był przy pomocy innej techniki niż wały grodów typu biskupińskiego.

Badania na stanowisku nr 1 i całym mikroregionie będą kontynuowane.

STARA WIEŚ, gm. Hojawa
woj. bydgoskie
Stanowisko 9

patrz neolit

STANKI, gm. Dobra
woj. konińskie
Stanowisko 1

patrz okres lateński

STROBIN, gm. Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził mgr Zdzisław Kazawski. Finansował WKZ w Sieradzu. Działający sezon badań. Osada z okresu halsta-
ckiego D i z wczesnego okresu lateńskiego /550-300 pne/.

Badania objęły obszar 1000 m², koncentrowały się w trzech różnych punktach osady:
a. odsłonięto dalszy ciąg umocnień obronnych na przestrzeni 60 x 10 m². Eksploracja wypełniska wału wykazała, iż umocnienia wykonane były techniką skrzyniową /taką samą jak inne sbađane w latach 1974-1979/. Dość dobrze zachowane drewniane elementy przepalonych skrzyń wypełnione

- glina i kamieniami występowały na głębokości 47 - 55 cm. Jónna partia wału na głębokości 40 - 60 cm cośi ślady intensywnego pożaru/sfultona ceramika, przepalona kamienie, znaczna ilość przepalonych bierwion/. Odkryta w osypisku wału ceramika posiada podobne cechy kulturowe i chronologiczne jak ułamki naczyń odkryte w latach ubiegłych. Pochodzi ona z typowych naczyń dla grupy górnośląsko-małopolskiej kultury Łużyckiej. Wyjątek stanowią trzy fragmenty naczyń, które można zaliczyć do grupy wschodnio-wielkopolskiej kultury Łużyckiej. Bezpośrednio w osypisku wału odkryto fragment naszyjnika i bransolety, obie ozdoby wykonane są z okrągłego śnieżnego drutu.
- b. Kontynuowano badania w mieszkalnej części osady. Odkryto dwie jamy o wym. 120 x 65 cm i 110 x 80 cm. Zawartość ich stanowiła ceramika i kości zwierzęce oraz fragmenty żelaznych bransolet bliżej nieokreślonego typu. Odkryta w warstwach kulturowych i w jamach odpadkowych ceramika, podobna do ceramiki znalezionej w wypełniku wału.
- c. Badania prowadzone w zachodnio-północnej części osady, oznaczona umownie jako wykop III, doprowadziły do odsłonięcia dalszej części osady noszącej elementy kultury wschodniopomorskiej. Przebadano obszar o powierzchni 125 m², odkryto 9 jam odpadkowych dochodzących do 120 cm średnicy. Zauważono fragmenty dużych rozmiarów naczyń naczyniowych, sznaki zwierzęce oraz grudki polepy z nagatymi oddzielnymi bierwion.

STOBIN, gm. Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 4

patrz okres wpływów rzymskich

STWECINO,
woj. bydgoskie
Stanowisko 1

patrz późne średniowiecze

SZAMOTULY
woj. poznańskie
Zamek Górków

patrz późne średniowiecze

ŚWIEBIECHÓW DUŻY, gm. Annapol
woj. łódzkie
Stanowisko 1

patrz epoka brązu

TORUŃ
Kościół Najświętszej Marii Panny

patrz późne średniowiecze

WARSZAWA, ul. Zwolęńska
Stanowisko 10

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badaniami kierowały mgr mgr Maria Kulisiawicz-Kubiśka i Agnieszka Kruk. Finansował Konserwator Zabytków m.st. Warszawy. Pierwszy sezon badań. Całota wielokulturowa z okresu halstackiego.

Stanowisko odkryto wiosną 1976 r. w trakcie realizacji tematu "Mapa archeologiczna Warszawy". Osada położona jest na prawobrzeżnym tarasie Wisły w strefie pawa niewielkich wód, na terenie dzielnicy Praga Południe, na gruntach należących do miejscowości Żerzeń. Usytuowana jest ona północno od ul. Zwolęńskiej /ok. 50 m/, na wprost zabudowa przy ul. Zwolęńskiej 64.